

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

20.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 11-го Марта — 1838 — Wilno. Piątek. 11-го Marca.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Вильна, 10-го Марта.

По представлению Господина Министра Внутренних Дѣлъ, произведены въ Титулярные Совѣтники: Уездные Врачи, Лѣкаря: Ошмянскій, Фелиціанъ *Соболевскій* и Шавельскій *Богумиль Гофманъ*, со старшинствомъ, первый съ 12 Мая 1836 года, а послѣдній съ 29 Декабря 1835 года.

— Его Высокопревосходительство, Г. нъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ изволилъ приказать объявить признательность Министерству, содержанию вольной аптеки въ Вильнѣ, Аптекарю *Тенде* за оказанное имъ содѣйствіе госпитальной аптеки въ приготовленіи лѣкарствъ и отличный порядокъ, заведенный имъ въ собственной своей аптеки, которая, по устройству оной, служить примѣромъ для другихъ.

— Господинъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ приказалъ объявить признательность свою: Секретарю Виленскаго Человѣколюбиваго Общества, Титулярному Совѣтнику *Мацялскому* и Ошмянскому 3-й гильдіи купцу *Бруну*, за оказанныя ими услуги.

— Удостоены знаками отличія безпорочной службы: бывшій Инспекторъ Виленской Врачебной Управы, отставный Статскій Совѣтникъ *Сейфертъ* за XXV лѣтъ и Уездный Врачъ Вилкомирскій, Коллежскій Ассессоръ *Сытинъ* за XV лѣтъ. (N. 7.)

— Находящійся въ отставкѣ Статскій Совѣтникъ *Евстафій Карпъ* и Депутатъ Виленскаго Дворянскаго Собранія 7-го класса Фелиціанъ *Боженецъ-Яловецкій* удостоились получить знаки отличія безпорочной службы, первый за XV, а послѣдній за XXV лѣтъ.

— Виленскій перчаточный мастеръ *Иоганъ Штраусъ* за поднесенныя имъ вещи его издѣлія для Ихъ Императорскихъ Величествъ и Его Императорскаго Высочества Государя Наслѣдника Цесаревича, имѣлъ счастье получить брилліантовый перстень. (N. 8.)

— Удостоились получить знаки отличія безпорочной службы: Засѣдатель Виленской Уголовной Палаты *Адамъ Даукаша* за XXV лѣтъ и Судья Завидейскаго Уезднаго Суда *Константинъ Масловскій* за XX лѣтъ. (Вилен. Губ. Вѣд. N. 9.)

Санктпетербургъ, 3-го Марта.

Высочайшій Рескриптъ,

данный на имя Господина Генералъ-Лейтенанта и Сенатора *Михайловскаго-Данилевскаго*.

Господинъ Генералъ-Лейтенантъ Сенаторъ *Михайловскій-Данилевскій*. Ревнуя обогатить отечество Наше недостававшюю исторіею войны 1812 года, на достоверныхъ данныхъ основанною, Я, по отличными дарованіямъ вашимъ, поручилъ вамъ составленіе оной. Этотъ важный трудъ нынѣ достойно вами исполненъ. Въ твореніи вашемъ, Я къ душевному удовольствію Моюму нашель столь же вѣрное и точное изложеніе незабвенныхъ событій того времени, сколько живое, пламенное, въ непреложныхъ чувствахъ Русскаго сердца почерпнутое описаніе безсмертныхъ подвиговъ Императора АЛЕКСАНДРА, непоколебимой Его твердости въ дѣлѣ спасенія оте-

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Wilno, d. 10-go Marca.

На представленіе Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, mianowani Radcami Honorowymi: Powiatowi Medycy, Lekarze: *Oszmiański*, *Felicyan Sobulewski* i *Szawelski*, *Bogumił Hoffman*, ze starszeństwem, pierwszy od 12 go Maja 1836 roku, a ostatni od dnia 29 go Grudnia 1835 roku.

— Jaśnie Wielmożny Pan Minister Spraw Wewnętrznych, raczył rozkazać oświadczyć wdzięczność Ministeryum, utrzymującemu wolną aptekę w Wilnie, Aptekarzowi *Tende* za okazaną przezeń pomoc aptece szpitalnej w sporządzeniu lekarstw i za odznaczający się porządek, zaprowadzony przezeń we własnej swej aptece, która ze swego urzędzenia, służy za wzór dla innych.

— Pan Minister Spraw Wewnętrznych rozkazał oświadczyć swą wdzięczność: Sekretarzowi Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, Radcy Honorowemu *Maciańskiemu*, i *Oszmiańskiemu* 4 ej gildy kupcowi *Brunowi*, za okazane przez nich usługi.

— Uznani godnemi znaków dystynkcyi nieskazitelnej służby: były Inspektor Wileńskiego Urzędu Medycznego, odstawny Radca Stanu *Seyfert* za XXV lat i Powiatowy Medyk *Wiłkomierski*, Assesor Kollegialny *Sytin* za XV lat. (Wil. Gub. Gaz. N. 7.)

— Znajdujący się w odstawie Radca Stanu *Eustachy Karp* i Deputat Wileńskiego Dworzańskiego Zgromadzenia 7-jej klasy *Felicyan Bożeniec-Jałowiecki* mieli szczęście otrzymać znaki odznaczenia się nieskazitelnej służby, pierwszy za XV, a ostatni za XXV lat.

— Wileński rękawicznik *Johan Strauss* za ofiarowane przezeń rzeczy swojej roboty NAJJAŚNIEJSZYM CESARSTWU ICH MOŚĆ I JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASTĘPCY CESARZEWICZOWI miał szczęście otrzymać pierścień brylantowy. (N. 8.)

— Mieli szczęście otrzymać znaki odznaczenia się nieskazitelnej służby: Assesor Wileńskiej Izby Kryminalnej *Adam Dauksza* za XXV lat i Sędzia Zawilejskiego Sądu Powiatowego *Konstanty Masłowski* za XX lat. (Wil. Gub. Gaz. N. 9.)

Sankt-Petersburg, 3-go Marca.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

Do Pana Jenerał Porucznika i Senatora *Michajłowski-Данилевскаго*.

Panie Jenerał-Poruczniku Senatorze *Michajłowski-Danilewski!* Starając się o wzbogacenie ojczyzny Naszej niedostającą historią wojny 1812 roku, na pewnych danych opartą, ze względu na szczególne wasze talenty, poruczyłem wam jej ułożenie. Ważna ta praca godnie teraz została przez was dokonana. W dziele waszém, z serdeczném Mojmým zadowoleniem znalazłem również wierne i dokładne wystawienie wielkopomych wypadków tego czasu, jak żywe, żarliwe, w niezmiennych uczuciach serca Ruskiego czerpane, opisanie nieśmiertelnych dzieł CESARZA ALEXANDRA, niezachwianej Jego stałości w sprawie zbawienia ojczyzny i wysokich Jego cnot Monarszych, które ochro-

чества и высокихъ Царственныхъ Его добродѣтелей, оснѣвшихъ Россію въ эту годину бѣдствія и славы. Въ чертахъ не менѣе вѣрныхъ переданы вами знаменитые подвиги войска и доблесть народа, безпредѣльная его преданность Престолу, живая любовь къ отечеству.

За этотъ прекрасный трудъ вашъ, совершенно ожидаемымъ и намѣреннымъ Моимъ соответствующій, Миѣ особенно пріятно изъяснить вамъ искреннюю Мою признательность, въ вѣщее ознаменованіе коей, жалую васъ Кавалеромъ Императорскаго и Царскаго Ордена Благо Ора, коего знаки при семь препровождал, пребываю навсегда вамъ благосклонный.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

С. Петербургъ,
26-го Февраля 1838 г.

НИКОЛАЙ.

(С. В.)

— Его Величество Король Прусскій, во изъясненіе своего благоволенія къ нижепоименованнымъ чиновникамъ Почтоваго Вѣдомства въ Россіи, дозволилъ пожаловать Кавалерами ордена Краснаго Ора 2-й степени со звѣздой, С. Петербургскаго Почт-Директора, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Прлишниковъ; той же степени безъ звѣзды, Рижскаго Почт-Директора Баранова, и 3-й степени, чиновниковъ С. Петербургскаго Почтамта, Надворныхъ Совѣтниковъ Штера и Вейрауха. (J. de St. P.)

— Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣе пожалованы Кавалерами Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава третьей степени: Кіевскаго Военнаго госпиталя Старшій Докторъ, Статскій Совѣтникъ Адамовицъ, и Старшій Лекаръ, Коллежскій Совѣтникъ Богусевичъ, и Динабургскаго Военнаго госпиталя Старшій Докторъ, Коллежскій Совѣтникъ Лосіевскій; Непременный Членъ Виленскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія, Надворный Совѣтникъ Клейстъ; и Совѣтникъ Подольскаго Губернскаго Правленія, Коллежскій Ассессоръ Зинченко. (Снб. В.)

— Предсѣдатель Гродненской Казенной Палаты, Коллежскій Совѣтникъ Баронъ Таубе, (11 Февраля) Всемилостивѣе уволенъ отъ настоящей должности съ причисленіемъ къ Министерству Финансовъ; на его мѣсто повелено быть Предсѣдателю 2-го Отдѣленія Вѣлостокскаго Областнаго Правленія, Статскому Совѣтнику Веленину, а въ сей послѣдней должности, чиновнику Министерства Финансовъ для особыхъ порученій, Статскому Совѣтнику Тавасту.

— Правителю дѣлъ Комитета о составленіи Военскаго пѣхотной службы Устава, Полевому Инженеру - Полковнику Крицкову, въ награду отличнo-усердной и ревностной службы, Всемилостивѣе пожаловано, въ вѣчное и потомственное владѣніе, двѣ тысячи десятинъ земли.

— По ходатайству Его Императорскаго Высочества, Командира Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса, Всемилостивѣе пожаловано Лейбъ-Гвардіи Семёновскаго полка Полковнику Гельмерсену, въ воздавіе отличнo-усердной и ревностной службы, въ вѣчное и потомственное владѣніе, двѣ тысячи десятинъ земли.

— По ходатайству Государыни Великой Княгини Елены Павловны, Всемилостивѣе пожалованы состоящему при Ея Императорскомъ Высочествѣ Секретаремъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Татаринову, въ вѣчное и потомственное владѣніе, три тысячи десятинъ земли.

— Адъютанту Военнаго Министра, Ротмистру Лейбъ-Гвардіи Гродненскаго Гусарскаго полка Барону Вревскому, оставая его въ настоящемъ чинѣ и званіи, Всемилостивѣе повелѣно быть, на основаніи статьи 145 продолженія 5-го Тома Свода Законовъ, Начальникомъ 1-го Отдѣленія Канцелярїи Военнаго Министерства.

— Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія сообщилъ Г. Министру Юстиціи, что Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему представленію его объ отличнo-усердной службѣ Учителя Института Глухонѣмыхъ въ Вильнѣ, Коллежскаго Секретаря Малаховца, въ 22 день Января, Всемилостивѣе повелѣлъ объявить ему Высочайшее благоволеніе. (С. В.)

— Государь Императоръ, въ 18 день мнѣн. Января, Высочайше повелѣлъ соизволилъ: изъ числа учрежденныхъ при Дерптскомъ Университетѣ шести стипендій, по 200 руб. сереб., для содержанія шести воспитанниковъ Литовскаго Евангелическо-Реформатскаго Синода, перечислить двѣ стипендіи, имено 400 руб. серебромъ въ годъ, въ С. Петербургскій Университетъ для содержанія въ числѣ студентовъ пансіонеровъ двухъ воспитанниковъ того Синода, предназначенныхъ къ занятію въ Слуцкой Гимназіи учительскихъ вакансій, съ тѣмъ, чтобы остатокъ

наіы Россію въ овей годинѣ ей несчащѣе і ставу. W rysach niemniej prawdziwych wyobrażane są przez was znamienite dzieła wojska i cnoty ludu, nieograniczone jego poświęcenie się ku Tronowi, gorąca miłość ku ojczyźnie.

Za tę znakomitą pracę waszą, zupełnie oczekiwaną i zamiarom Moim odpowiednią, bardzo Mi jest przyjemnie oświadczyć wam prawdziwą Moją wdzięczność, a dla większego jej oznamionowania, mianując was Kawalerem Cesarzskiego i Królewskiego Orderu Orla Białego, którego znaki przytém załączając, zostaję na zawsze ku wam przychylny.

Na autentyku Własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

W St. Petersburgu,
26-go Lutego 1838 roku.

НИКОЛАЙ.

— Najjasniejszy Król Pruski, dla okazania swej przychylności ku niżej wyrażonym urzędnikom Pocztowej wiedzy w Rosyji, raczył mianować Kawalerami Orderu Orla Czerwonego: 2-go stopnia z gwiazdą, S. Petersburgskiego Dyrektora Poczt, Rzeczywistego Radcę Stanu Prjanisznikowa, tegoż stopnia, bez gwiazdy, Rzyckiego Dyrektora Pocztu Baranowa i 3-go stopnia: urzędników S. Petersburgskiego Pocztamtu, Radców Dworu Stera i Weiraucha. (J. de S. P.)

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, do Kapituły Rosyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Cesarzskiego i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława trzeciego stopnia: Kijowskiego Szpitalu Wojskowego Starszy Doktor, Radzca Stanu Adamowicz i starszy Lekarz, Radzca Kollegialny Bohuszewicz, oraz Starszy Doktor Dynaburskiego Szpitalu Wojskowego, Radzca Kollegialny Łosiewski; Dożywotni Członek Wileńskiego Urzędu Powozecznego Opatrzania, Radzca Dworu Kleist i Radzca Podolskiego Rządu Gubernialnego, Assesor Kollegialny Zinczenko. (G. S. P.)

— Prezydent Grodzieńskiej Izby Skarbowej, Radzca Kollegialny Baron Taube, (11-go Lutego) Najłaskawiej uwolniony od terażniejszego obowiązku z przyłączeniem do Ministerium Skarbu; na jego miejsce rozkazano być Prezydentowi 2-go Oddziału Białostockiego Rządu Obwodowego, Radcy Stanu Weleninowi, a na tym ostatnim obowiązku, urzędnikowi Ministerium Skarbu do szczególnych poleceń, Radcy Stanu Tawastowi.

— Rządcy Spraw Komitetu do ułożenia Ustaw wojskowej piechotnej służby, Półkownikowi Inżynierowi Polowej Kriwcowu, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, Najłaskawiej darowano, w wieczne i potomne posiadanie, dwa tysiące dziesięcin ziemi.

— Za staraniem Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, Dowódcy Oddzielnego Korpusu Gwardyi, Najłaskawiej darowano Półkownikowi Siemionowskiemu Półku Gwardyi Helmersenowi, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, w wieczne i potomne posiadanie, dwa tysiące dziesięcin ziemi.

— Za staraniem WIELKIEJ XIĘŻNY HELENY PAWŁOWNY, Najłaskawiej darowano zostającemu przy Jej CESARSKIEJ WYSOKOŚCI Sekretarzem, Rzeczywistemu Radcy Stanu Tatarinowu, na wieczne i potomne posiadanie, trzy tysiące dziesięcin ziemi. (P. P.)

— Adżutantowi Ministra Wojny, Rotmistrzowi Gwardyi Grodzieńskiego Półku Huzarów Baronowi Wrewskiemu, zostawując go w terażniejszej randze i nazwaniu, Najłaskawiej rozkazano być, na osnovie artykułu 145 dalszego ciągu 5-go tomu Połączenia Praw, Naczelnikiem 1-go Oddziału Kancellaryi Ministerium Wojny.

— Pan Minister Narodowego Oświecenia udzielił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że Cesarz Jego Mość, po najuniższém jego przełożeniu o odznaczającej się gorliwością służbie Nauczyciela Instytutu głuchoniemych w Wilnie, Sekretarza Kollegialnego Motochowca, dnia 22-go Stycznia Najłaskawiej rozkazał oświadczyć mu Najwyższe zadowolenie. (G. S.)

— CESARZ Jego Mość, dnia 18-go zeszłego Stycznia, Najwyżej rozkazał raczył: z liczby ustanowionych przy Uniwersytecie Dorpackim sześciu stypendij, po 200 rubli srebrem, na utrzymywanie sześciu wychowalców Litewskiego Ewangeličko-Reformowanego Synodu, przezniesć dwa stypendia, to jest: 400 rubli srebrem rocznie, do Uniwersytetu S. Petersburgskiego, dla utrzymywania w liczbie studentów pensyonarzów dwóch wychowalców tego Synodu, przeznaczonych do zajęcia w Gimnazjum Słuckim wakujących posad Nauczycielskich, z zastrzeżeniem, ażeby pozostałość summy wyrażonej, wy-

отъ сказанной суммы былъ выдаваемъ имъ, по оконча-
ніи курса ученія, на издержки возвратнаго пути. (С.П.)

— 2-го (14) Февраля, происходило здѣсь, въ Санктпетербургѣ, торжество рѣдкое по своему предмету, и единственное по сопровождавшимъ оное обстоятельствомъ: праздновали семидесятый день рожденія знаменитаго, уважаемаго и любимаго всею Россіею поэта Ивана Андреевича Крылова, и совершеніе пятидесяти лѣтъ его литературнаго поприща. Торжество сіе, подъ главнымъ попечительствомъ Его Высочайшаго Государственнаго Тайнаго Совѣтника Алексѣя Николаевича Оленина, происходило въ помещеніи Дворянскаго Собранія. Около пяти часовъ съѣхались туда Г. Министры, Члены Государственнаго Совѣта и другія знатныя особы, также многіе литераторы и иные читатели достойнаго Русскаго поэта, числомъ до трехъ сотъ человекъ. Елибы позволило помещеніе, набралось бы ихъ гораздо больше. Въ пять часовъ прибылъ Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія, въ кругу всѣхъ присутствующихъ прочиталъ Высочайшую Грамоту на пожалованіе Ивана Андреевича Кавалеромъ ордена Св. Станислава 2-й степени, и возложилъ на него знаки сего ордена. Почтенный старецъ приведенъ былъ въ удивленіе симъ знакомъ Всемилостивѣйшаго къ нему вниманія, и всѣ присутствующіе искренно раздѣляли душевнѣйшій восторгъ его: въ лицѣ Крылова Государь наградила всю Русскую Литературу. — Потомъ посетители были приглашены къ обѣду. Въ огромной, великолѣпно украшенной концертной залѣ, съѣли за столъ, при которомъ, въ числѣ блюдъ, отличались и дѣмьянова уха, и Крыловская кулебяка. Хоры наполнены были дамами. Зауки громкой отборной музыки возвышали торжественность праздника. Послѣ первыхъ блюдъ Г. председатель торжества, вставъ съ своего мѣста, произнесъ тостъ за здравіе Государя Императора, и Императорскаго Дома: сей драгоценный тостъ принять былъ всеми присутствующими съ благоговѣйнымъ чувствомъ вѣрноподданнической признательности за милость Царскую къ достойному, лѣтми и трудами, представителю Русской Словесности. Затѣмъ Г. Министръ Народнаго Просвѣщенія предложилъ тостъ поэта. „Да будетъ, сказалъ Г. Министръ, да будетъ его литературное поприще всегда народное по своему духу, всегда чистое въ нравственномъ своемъ направленіи, примѣромъ для возрастающихъ талантовъ, поощреніемъ для современныхъ, радостнымъ воспоминаніемъ потомству! Я считаю однимъ изъ пріятнѣйшихъ дней моей жизни день, въ который я удостоился быть посреди васъ Мн. Г., орудіемъ Всемилостивѣйшаго вниманія Государя Императора къ нашему незабвенному Крылову и на этомъ праздникѣ Русской словесности, представителемъ Его Государянаго благоволенія къ ея трудамъ и успѣхамъ!“ И этотъ тостъ былъ повторенъ радостнымъ изліяніемъ чувствъ всѣхъ присутствующихъ. Восторгъ дошелъ до высшей степени, когда Г. Петровъ прекраснымъ голосомъ своимъ, запѣлъ стихи Князя П. А. Вяземскаго, положенные на музыку Графомъ Мих. Ю. Вельгорскимъ. — Стихи сіи были повторены по общему требованію, и собраніе, по предложенію Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, пило за здравіе поэта и музыканта. Третій тостъ, за славу и благоденствіе Россіи и успѣхи Русской Словесности, былъ произнесенъ В. А. Жуковскимъ, который присовокупилъ къ тому нѣсколько краснорѣчивыхъ словъ: выразилъ въ нихъ общее уваженіе къ достойному Русскому писателю, и заключилъ слѣдующимъ: „Да исполнитъ Провидѣніе, чтобы вы, патріархъ нашихъ писателей, продолжали многіе годы наслаждаться цвѣтущее старостью и радовать насъ произведеніями творческаго ума своего, для котораго еще не было и никогда не будетъ старости. Оглядываясь спокойнымъ окомъ на прошедшее, продолжайте взвѣкать изъ него тѣ поэтическіе уроки мудрости, которыми такъ давно и такъ плѣнительно поучаете вы современниковъ, уроки, которые дойдутъ до потомства и никогда не потеряютъ въ немъ своей силы и свѣжести: ибо они обратились въ народныя пословицы, а народныя пословицы живутъ съ народами и ихъ переживаютъ.“ Послѣ сего, Г. Министръ Внутреннихъ дѣлъ Д. Н. Блудовъ, прочиталъ прекрасные стихи, сочиненные на сей случай Г. Бенедиктовымъ. Наконецъ, Князь В. Одоевскій, провозгласивъ тостъ: за здоровье присутствующихъ, сказалъ поэту привѣтствіе отъ имени младшаго литературнаго поколѣнія, которое училось читать по его баснямъ. Такъ кончилось сіе достопамятное торжество! Всѣ присутствовавшіе разошлись съ сладостнымъ чувствомъ, что Русской Литературѣ предстоятъ еще многіе годы славы и процвѣтанія, когда такимъ образомъ празднуется юбилей перваго ея писателя, когда Царская милость и вниманіе столь блистательно награждаютъ отечественные таланты! (О.Г.Ц.П.)

dawaną im była, po ukończeniu kursu nauk, na kosztą podróży na powrót. (P. P.)

— Dnia 2-go (14) Lutego, odbyła się tu uroczystość, ze względu na przedmiot swój rzadka, a ze względu na towarzyszące jej okoliczności jedyna: obchodzono siedemdziesiątą rocznicę urodzin znakomitego, poważanego i ulubionego w całej Rosyi poety, Jana Kryłowa, oraz pięćdziesiątletni jego zawód literacki. Uroczystość ta, pod głównym kierunkiem Rzeczywistego Radcy Tajnego Alexego Olenina, miała miejsce w domu Zgromadzenia Dworzanckiego. Około godziny 5-tej z południa, przybyli tamże PP. Ministrowie, Członkowie Rady Państwa i inne znakomite osoby, jako też wielu literatów i wielbicieli zasłużonego poety Rosyjskiego, w liczbie około 500 osob. Gdyby obszerność lokalu tego dozwoliła; byłoby ich daleko więcej. O godzinie 5-tej przybył P. Minister Oświecenia publicznego, w obec wszystkich gości odczytał Dyplomát Cesarski, mianujący Kryłowa Kawalerem Orderu Ś. Stanisława 2 klasy, i włożył nań znaki tego Orderu. Czciogodny starzec do łez wzruszony został tym dowodem Najmilszościwszym ku niemu względów, i wszyscy obecni żywo dzielili jego zachwycenie; Najjaśniejszy Pan, nagradzając Kryłowa, nagrodił całą literaturę Ryssyjską. — Następnie wezwano gości do obiadu. — W ogromnej okazałej przybranej sali koncertowej, zasiedli do stołu, na którym między innymi potrawami celowały także: Damianowa zupa i Kryłowski piérog. Galerye napełnione były Damami. Dźwięk huczny, dobranej muzyki podwyższał uroczystość obchodu. Po pierwszych daniach, Prezes obchodu, powstawszy, wniósł toast za zdrowie NAYJAŚNIEJSZEGO PANA i CESARSKIEGO DOMU: drogi ten toast przyjęli wszyscy obecni z najgłębszym uczuciem wdzięczności wiernych poddanych, za łaskawość Monarszą, dla zasłużonego wiekiem i pracą reprezentanta literatury Rosyjskiej. Po czém P. Minister oświecenia publicznego wniósł toast za zdrowie poety. „Oby! (rzekł) jego zawód literacki, w duchu zawsze był narodowym, zawsze czystym w swojej moralnej dążności, był dla rozwijających się talentów przykładem, dla współczesnych zachętą, a miłem dla potomności wspomnieniem! Do najprzyjemniejszych dni życia mego liczę ten dzień, w którym mam szczęście być pośród was, Mości Panowie, organem Najmilszościwszego względu NAYJAŚNIEJSZEGO PANA ku naszemu niezapomnianemu Kryłowu, a zarazem na tym festynie literatury Rosyjskiej, tłumaczem Jego Monarszej życzliwości dla jej prac i postępów!“ I ten toast powtórzony był radośnym objawieniem się uczuć wszystkich obecnych. Uniesienie doszło do najwyższego stopnia, gdy P. Pietrow, pięknym swym głosem, odśpiewał wiersz Xięcia Wiazemskiego, do którego muzykę ułożył Hr. Wielhorski. Na żądanie wszystkich powtórzono te wiersze, a na wniosek P. Ministra Oświecenia, spełniono zdrowie poety i kompozytora. Trzeci toast, za sławę i pomysłność Rosyi i postępy literatury Rosyjskiej, wniósł P. Żukowski; przy czém wyrzekł kilka wymownych słów, w których wyraziwszy powszechny szacunek dla dostojnego Rosyjskiego pisarza, tak zakończył: „Dajaby to Opatrzność, abyś ty, naszych pisarzy patryarcho, długie jeszcze lata cieszył się kwitnącą szędziwością, a nas radował płodami twórczego swego umysłu, dla którego jeszcze nie było i nigdy nie będzie starości! Poglądając spokojnie na przeszłość, czerpaj w niej ciągle te poetyczne nauki mądrości, któremi od tak dawna i w sposób tak przekonywający wpajasz w współczesnych nauki, które przejdą do potomności i nigdy na swej mocy i świeżości nie tracą; bo się zamieniły w narodowe przysłowia, a przysłowia narodowe żyją wraz z narodami, i nie gasną z ich zgonem.“ Następnie P. Minister Spraw Wewnętrznych, odczytał piękny wiersz, napisany z powodu tej okoliczności przez P. Benedyktowa. Nakoniec, Xiężę Odojewski, wniósłszy toast: za zdrowie obecnych, wynurzył pocięte życzenia w imieniu młodszego pokolenia literackiego, które się z jego bajek czytać uczyło. Tak się zakończyła ta pamiętna uroczystość! Rozeszli się wszyscy z miłem uczuciem, że Literaturę Rosyjską czekają jeszcze długie lata sławy i kwitnienia, skoro w taki sposób obchodzony jest jubileusz pierwszego w niej pisarza. skoro łaska i względy MONARCHY tak świetnie nagradzają ojczyste talenta. (G.R.K.P.)

— Любители изящныхъ искусствъ имѣли случай видѣть на дняхъ въ мастерской Невта прекрасную картину, представляющую двухъ Русскихъ крестьянокъ въ прелестномъ убранствѣ народнаго костюма, употребляемаго преимущественно въ Рязанской Губерніи. Одна изъ нихъ въ полномъ цвѣтѣ юности, съ живымъ участіемъ наряжаетъ младшую, въ которой по пріятному взгляду и веселой улыбкѣ вы сейчасъ узнаете одну изъ Русскихъ дѣвушекъ, воспѣтыхъ Державинымъ. Искусная рука художника окружила эту пріятную группу, чистымъ, прозрачнымъ воздухомъ, живыми, прекрасными произрастеніями. Роскошное разнообразіе красокъ не мѣшаетъ единству и полнотѣ цѣлаго и все вмѣстѣ сливается въ одномъ пріятномъ гармоническомъ эффектѣ.

Картина Невта писана съ натуры. Двѣ поселенки, изображенныя на картинѣ, были въ мастерской и съ удовольствіемъ видѣли сходство портретовъ; но еще съ большимъ и можно сказать умиленнымъ чувствомъ восторга разсказывали о счастливомъ событіи съ ними въ столицѣ. Государыня Императрица, по высокой любви своей ко всему Русскому, изволила обратить особенное вниманіе на отличительный характеръ женскаго костюма въ Рязанской губерніи. — По изъявленному Ея Величествомъ желанію и Высочайшему соизволенію Государя Императора, эти двѣ поселенки привезены были сюда въ сопровожденіи ближайшихъ ихъ родственницъ. Государыня Императрица двукратно удостоила принять ихъ съ материнскою ласкою и съ тою неподражаемою пріятливостію, которая свойственна только Русской Царицѣ. Счастливыя поселенки тронуты до глубины души живымъ вниманіемъ Ея Величества и Ихъ Высочества Великихъ Князей. Они получили отъ Монаршихъ щедротъ драгоценныя подарки и денежное пособіе и нынѣ отправляются къ семействамъ своимъ раздѣлить съ ними свое счастіе. (Слб. В.)

Окружковъ предложеніи Г. Министра Народнаго Просвѣщенія Г. Попечителямъ Учебныхъ Округовъ, отъ 5 Ноября 1857.

Продолженіи Свода Законовъ Томъ 5, Устава о службѣ Гражданской въ ст. 243, постановлено: Студентамъ Главнаго Педагогическаго Института и казеннымъ воспитанникамъ Университетовъ, при опредѣленіи въ Учителя, также Своекостнымъ Студентамъ Университетовъ и другимъ лицамъ, когда пожелаютъ занять учительскія мѣста и будутъ признавы къ тому способными, получать при опредѣленіи въ таковыя должности не въ зачетъ третіе жалованье изъ Государственнаго Казначейства. Но какъ часто лица, поступившія въ учительскія должности и получившія единовременное отъ Казны пособіе, послужа короткое время, выходятъ въ отставку или поступаютъ на службу по другому Ведомству, то для отклоненія сего я нахожу нужнымъ постановить за правило, чтобы Учителя, получившіе при опредѣленіи своемъ не въ зачетъ третіе жалованье, обязаны были прослужить по учебной части Ведомства Министерства Народнаго Просвѣщенія не менѣе двухъ лѣтъ; если же пожелаютъ оставить училищную службу до истеченія этого срока, то чтобы вносили обратно выданное имъ денежное пособіе, а безъ того не были увольняемы.

Покорнѣйше прошу васъ, Милостивый Государь, сдѣлать по вѣренному вамъ Учебному Округу надлежащее по сему предмету распоряженіе, съ тѣмъ, чтобы вновь опредѣляемые Учителя впредь обязываемы были подписками въ соблюденіи означеннаго правила.

Само собою разумѣется, что этимъ не изменятся постановленія, обязывающія Казеннокостныхъ Студентовъ и Воспитанниковъ къ выслугѣ по учебной части болѣе продолжительнаго срока, равно и прочія Высочайше утвержденныя правила, касательно опредѣляющихся на службу въ отдаленныя страны съ полученіемъ денежнаго пособія. (Ж. М. Н. П.)

Букарестъ 5-го Февраля.

Въ дополненіе къ свѣдѣніямъ полученнымъ въ Букарестѣ изъ внутреннихъ мѣстъ Княжества Валахскаго, о замѣчательнѣйшихъ послѣдствіяхъ землетрясенія 11-го числа Января, — въ газетѣ Валахской сообщено и донесеніе Димбовицкаго Исправничества, находящагося при подошвѣ горъ Карпатскихъ, изъ котораго видно, что въ селеніи Петроля сдѣлалась въ землѣ щель длиною около тридцати сажень, а въ ширину въ сажень и оттуда выброшена кипящая вода, разлившаяся по полю и наполнившая одну домъ вышиною на четверть аршина. По окончаніи землетрясенія, вода вошла опять въ землю, оставя послѣ себя только одну щель — и какой-то иль съ гарью и пескомъ, не похожимъ на обыкновенный. (Слб. В.)

— Lubownicy sztuk pięknych mieli zręczność widzieć w tych dniach w pracowni Newta piękny obraz, wyobrażający dwie ruskie włościanki w pięknym odzieniu narodowego ubioru, jaki się szczególnie używa w Gubernii Riazan'skiej. Jedna z nich w pełnym kwiecie młodości, z troskliwym staraniem ubiera młodszą, w której z przyjemnego spojżenia i wesołego uśmiechu poznać wraz można jedną z ruskich dziewczę, opiewanych przez Dzierżawina. Zręczna ręka artysty okrążyła tę przyjemną grupę, przezrocystym powietrzem, żywymi, pięknymi roślinami. Zbytek rozmaitości kolorów nie przeszkadza jedności i zupełności, stanowiących całość, ale wszystko razem łączy się w jeden przyjemny efekt harmonii.

Образ Невта малованы jest z natury. Dwie wieśniaczki, na obrazie przedstawione, były w pracowni artysty i z przyjemnością widziały podobieństwo portretów; ale jeszcze z większym i można powiedzieć rozrzucającym uczuciem uniesienia rozpowiadały o szczęśliwym z niemi zdarzeniu w stolicy. CESARZOWA JEJ MOŚĆ, z wysokiej swej miłości ku wszystkiemu, co jest Ruskiem, raczyła szczególną zwrócić uwagę na odznaczający się charakter ubioru kobiet w Gubernii Riazan'skiej. — Po oświadczonej życzeniu NAJJAŚNIEJSZEJ PANI i za Najwyższym zezwoleniem CESARZA JEJ MOŚCI, dwie te wieśniaczki przywiezione tu były w towarzystwie najbliższych ich familiantek. CESARZOWA JEJ MOŚĆ dwukrotnie uszczęśliwiła je przyjęciem z macierzyńskim przymileniem i z tą nienaśladowaną uprzejmością, która właściwą jest tylko Ruskiej Monarchini. Uszczęśliwione wieśniaczki do głębi serca poruszone są łaskawymi względami CESARZOWEJ JEJ MOŚCI i Ich Wysockiej WIELKICH XIĘŻNICZEK. Otrzymały one z MONARSKIEJ szczerobliwości kosztowne podarki i wsparcie pieniężne, i wyjeżdżają teraz do swych rodzin, dla podzielenia z niemi swojego szczęścia. (G. S. P.)

OKOLNE ZALECENIE P. MINISTRA NARODOWEGO OŚWIECENIA DO PP. KURATORÓW SZKOLNYCH OKRĘGÓW, POD DNIEM 5-M LISTOPADA 1857 ROKU.

W Dalszym Ciągu Połączenia Praw T. 3, Ustawy o służbie Cywilnej w art. 245, postanowiono: Studenci Głównego Instytutu Pedagogicznego i Skarbowi Uczniowie Uniwersytetów, przy назначeniu na Nauczycieli, tudzież Studenci Uniwersytetów własnokosztni i inne osoby, jeżeli zechcą zająć nauczycielskie posady i będą do tego uznane zdawnymi, mają otrzymywać przy назначeniu na takowe obowiązki bez policzenia, płacę terytorową z Podskarbstwa Państwa. Ale, że często osoby, objawszy obowiązki nauczycielskie i otrzymawszy jednocześnie ze skarbu wsparcie, posłużywszy czas krótki, wychodzą w odставку albo wchodzą na służbę do innego Zawiadownstwa, przeto dla zapobieżenia temu, znajduję potrzebnym postanowić za prawidło, ażeby Uczniowie, którzy otrzymali bez policzenia przy swoim назначeniu płacę terytorową, obowiązani byli wystąpić w Szkolnej części wiedzy Ministerium Narodowego Oświecenia nie mniej nad dwa lata; jeżeli zaś zechcą opuścić służbę szkolną przed upływem tego zakresu, tedy ażeby powracali wydane im wsparcie pieniężne, a bez tego niebyli uwalniani.

Upraszam was, Mościwy Panie, uczynić w powierzonym mu Okręgu szkolnym, należyte w tej rzeczy rozporządzenie, z zastrzeżeniem, ażeby nowo przeznaczani Nauczyciele odtąd obowiązani byli na piśmie zachować pomienione prawidło.

Samo z siebie wypada, że przez to nieodmieniąją się postanowienia, obowiązujące studentów i wychowalców skarbowych, wystąpić w części szkolnej dłuższego zakresu, również i inne Najwyżej utwierdzone prawidła, względnie wchodzących do służby w oddalonych krajach z otrzymaniem wsparcia pieniężnego. (D. M. N. O.)

Bukarrest, 3 Lutego.

W dodatku do wiadomości otrzymanych w Bukarescie z wewnętrznych miejsc Xięstwa Wołoskiego, o nader ciekawych skutkach trzęsienia ziemi 11 go Stycznia, — W gazecie Wołoskiej czytamy doniesienie Sprawnictwa Dimbowickiego, znajdującego się u podnóża gór Karpackich, z którego się okazuje, że we wsi Pietroja zrobiła się w ziemi szczelina długości około trzydziestu sążni, a szerokości na jeden sążень, z kąd wystąpiła wrząca woda, która się rozlała po polu i zalała dom jeden na ćwierć arszyna. Po skończonym trzęsieniu ziemi, woda powróciła do ziemi, zostawiwszy po sobie tylko szparę i niejakis szlam ze spaleniną i piaskiem, do zwyczajnego niepodobnym. (G. S. P.)

Извлечение изъ отчета по управленію Царствомъ Польскимъ съ 1829 до 1855 годъ.

Намѣстникъ Царства Польскаго представилъ на Высочайшее Его Императорскаго Величества воззрѣніе, общій отчетъ по всѣмъ частямъ управленія Царства съ 1829 по 1855 годъ. Какъ въ отчетѣ семь зазвучаетъ много свѣдѣній полезныхъ для общаго извѣстія, то Государю Императору благоугодно было повелѣть, напечатать краткое изъ оного извлечение.

Весь отчетъ, сообразно съ раздѣленіемъ самаго управленія Царства, состоитъ изъ четырехъ главныхъ частей. Въ нихъ излагаются свѣдѣнія относящіяся:

- 1) До Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.
- 2) До Правительственной Коммиссіи Юстиціи.
- 3) До Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства.
- 4) До Высшей Счетной Палаты.

I. *Свѣдѣнія по части Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія*

Пособіе отъ Правительства, оказанное сельскимъ обывателямъ

Владѣть за прекращеніемъ бывшаго въ Царствѣ мятежа, Правительство, озабочивалось о восстановленіи законнаго порядка, вмѣстѣ съ тѣмъ приняло всѣ мѣры для удовлетворенія самыхъ необходимыхъ потребностей края.

Независимо отъ особыхъ суммъ, изъ Государственной Казначейства отпущенныхъ и денежныхъ вспоможеній, раздача коихъ предоставлена была особо учрежденной Коммиссіи, съ Высочайшаго разрѣшенія опредѣлено было 5-ть милліоновъ золотыхъ для поддержанія положенія сельскихъ обывателей въ губерніяхъ, наиболее претерпѣвшихъ разореніе. Въ предупрежденіе совершеннаго упадка земледѣльческой промышленности, необходимо было немедленно оказать пособіе селеніямъ. Скотскіе падежи распространились въ то время по всему краю; цѣны на жизненные припасы возвысились неизменно, и поселане во многихъ мѣстахъ не только не могли приступить къ засѣву полей, но и не въ состояніи были прокармливать свои семейства. Тогда казенные и гминные хлѣбные запасы открыты были для поселанъ, а гдѣ мѣра сія оказалась недостаточною, тамъ выданы были запасы изъ военныхъ магазиновъ. Значительное количество лошадей армейскихъ, которыя оказались возможнымъ удалить изъ военнаго ведомства, розданы были крестьянамъ. Изъ казенныхъ лѣсовъ отпускался для отстройки или исправленія разоренныхъ домовъ лѣсъ и самыми земледѣльческими орудіями и машинами поселане снабжались отъ казны. — Сверхъ того, для облегченія жителямъ Царства пріобрѣтенія земледѣльческаго скота, Правительство озабочилось выпискою изъ Имперіи рогатаго скота и лошадей, которыя раздавались помещикамъ, съ разрѣшкою слѣдующихъ за нихъ денегъ на нѣсколько лѣтъ. Таковыми мѣрами принятая должно немедленно прекращеніе оказывающагося послѣ мятежа недостатка хлѣба.

Земледѣльческая промышленность.

Хотя послѣ урожая 1852 года, цѣны на рожь опять возвысились довольно значительно, но это кратковременное возвышеніе было слѣдствіемъ истощенія прежнихъ запасовъ и въ особенности неурожая предшествовавшаго года. Съ тѣхъ поръ, въ особенности же съ 1854 года, цѣны сіи пришли снова въ прежнее ихъ положеніе. Вообще земледѣльческая промышленность, судя по собраннмъ статистическимъ свѣдѣніямъ, не только противъ прежняго не уменьшилась, но еще съ быстротою распространилась по всему краю. Пособіи и нынѣ еще Правительствомъ оказываемыя обывателямъ Царства, постепенно изгладили почти всѣ слѣды произведеннаго въ селеніяхъ разоренія. Породы рогатаго скота улучшаются ежедневно, овцеводство распространяется съ особеннымъ успѣхомъ, число сельскихъ обывателей, умножившись противъ 1828 года, простирается нынѣ до 5 милл. 300 т.; число иностранныхъ поселенцевъ и оброчныхъ крестьянъ, доходившее въ 1855 г. до 60,253 т. составляетъ нынѣ уже 66 т., наконецъ самый бытъ крестьянъ, не смотря на бывшіе неурожая, видимо улучшился.

Состояніе городовъ.

Умноженіе городскихъ доходовъ служить явнымъ признакомъ улучшенія пріобщенія ремесленнаго класса народа. Изъ доходовъ сихъ производились значительныя постройки. — Годовые остатки отъ городскихъ суммъ съ 1850 года вносятся для приращенія въ Польскій Банкъ и нынѣ простираются до 1 милл. 185 т. золотыхъ.

Состояніе города Варшавы.

Доходы города Варшавы, доходившіе въ 1829

WYCIĄG ZE ZDANIA SPRAWY O DZIAŁAŃ ADMINISTRACYI KRÓLESTWA POLSKIEGO W LATACH OD 1829 DO 1855.

Namiestnik Królestwa Polskiego złożył Jego Cesarskiej Mości ogólne zdanie sprawy o działaniach wszystkich wydziałów administracyi Królestwa, od roku 1829 po rok 1855. Gdy zaś rzeczony zdanie sprawy obejmuje w sobie wiele wiadomości, znajomości których dla dobra ogółu korzystną być może, przeto Najjaśniejszy Pan rozkazać raczył, aby krótki wyciąg z takowego, drukiem ogłoszony został.

Całe sprawozdanie, stosownie do podziału Administracyi Królestwa, dzieli się na cztery główne oddziały, obejmujące wiadomości dotyczące:

1. Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.
 2. Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości.
 3. Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, i
 4. Najwyższej Izby Obrachunkowej.
1. *Wydział Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego.*

Wsparcie przez Rząd właścicielom ziemskim udzielane.

Zaraz po przytłumieniu w Królestwie rokoszu, o bok ustalenia rozprzężonej służby, Rząd zajął się przede wszystkim obmyśleniem zaradczych środków w najgwałtowniejszych kraju potrzebach.

Oprócz funduszów, oddzielnie przez skarb wypłaconych, oraz zasilków pieniężnych, których rozkładem trudniły się osobne Komitety, przeznaczoną została w skutek Najwyższego rozkazu kwota 5 milionów złotych polskich, na pierwsze wsparcie obywateli w guberniach, które najwięcej klęsk i spustoszeń doznały. Najrychlejszego zażycia wzywało upadkiem zagrożone rolnictwo. Szerzył się bowiem po całym kraju pomor wiejskiego dobytku; cena produktów żywności, dochodziła nieznaej wysokości i w wielu okolicach włóścianie pozabawieni byli wszelkiego zapasu, nie tylko na przyszły zasiew wiosenny, ale i na wyżywienie rodzin swoich. W takim położeniu otworzono dla użytku rolników składy zboża rządowe i gminne, a gdzie tych zabrakło, przychodziły w pomoc magazyny wojenne; władza wojskowa zasilala lud wiejski i ziarnem, i znaczną ilością koni, od potrzeb armii zbywających; dostarczono z lasów rządowych drzewa na podźwignienie upadłych budowli, a nadto Rząd opatrywał rolników w potrzebne maszyny i narzędzia. Oprócz tego, ułatwiając mieszkańcom Królestwa nabycie bydła rogatego i koni, Rząd zajął się zakupieniem takowych w Cesarstwie, i rozdawał je między włóścian i właścicieli ziemskich na częściową, na kilka lat rozłożoną wyplatę. Przy tych pomocach po rokoszu, zapobieżono grożącemu niedostatkowi zboża.

Stan rolnictwa.

Lubo po urodzajach r. 1852, ceny żyta znów się znacznie podniosły, przecież to chwilowe podwyższenie było jedynie skutkiem wyczerpania dawnych zapasów, a następnie powszechnego w ostatnim roku nieurodzaju. Odtąd, a mianowicie w roku 1854, ceny zboża zaczęły powracać do dawnego stanu. W ogólności, sądząc z wiadomości statystycznych, jakie zebraniemi zostały, przemysł rolniczy nie tylko, że w porównaniu z jego stanem dawniejszym, nie upadł, ale nawet szybko po całym kraju się rozszerzył. Przy ciągłych wsparciach, jakich Rząd jeszcze udziela mieszkańcom, mało się już widzieć daje zniszczonych włóści. Stan inwentarzy rolniczych coraz pomysłniejszego bytu doznaje; chów owiec szczególnie widoczny okazuje postęp; ludność wiejska, dochodząca 5,300,000 głów, większa dziś jest, niż była w r. 1828; liczba obecnych kolonistów i czynszowników, która w r. 1855 wynosiła 60,253, wzrosła do 66,000; napstatak, p. mimo następnego nieurodzaju, stan rolniczy widocznie się polepszył.

Stan miast.

Powiększenie dochodów miejskich, służy za oczywisty dowód polepszającego się stanu klasy profesjonalistów i procederystów; z dochodów tych poniesiono znaczne wydatki na budowlę; remanenta zaś funduszow miejskich od 1850 r. zaczęły być wnoszone na lokację do Banku, i stanowią teraz ogólną sumę 1,185,000 złotych.

Stan miasta Warszawy.

Dochoody miasta Warszawy, wynoszące w r. 1829

году до 3 мил. 184 т., а во время мятежа составлявшие только 1 мил. 144 т., в 1834 году простирались уже до 4 мил. 94 т. злот. При всемъ томъ, положеніе городскихъ доходовъ Варшавы нельзя назвать удовлетворительнымъ, ибо городъ, по случаю претерпѣннаго отъ мятежа разоренія, принужденъ былъ войти въ займы.

(Продолженіе впрѣдъ.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 4-го Марта.

Сюда ожидаютъ Ганноверскаго Короля, котораго сопровождать будетъ Генералъ *Linsingen*; ожидаютъ также Герцога *Луксбургскаго* изъ Дрездена и Белгійскаго Посланника *Г-на Легона* *). Сему послѣднему кажется препоручено заключить договоры на счетъ торговыхъ отношеній между Пруссіею и Белгіею.

— Здѣшній главный судъ, приговорилъ къ смерти болѣе 8 чел. Прусскихъ подданныхъ, обвиненныхъ въ государств. преступленій. Между ними находятъ два Берлинскихъ уроженца. Надѣются, что Король по своему добросердечію облегчитъ строгость судебного приговора.

— Отрядъ артиллеристовъ предназначенныхъ наставниками въ Турцію, состоитъ изъ одного Офицера *Г-на Кукловскаго* Поручика конной артиллеріи, а также изъ четырехъ унтеръ-офицеровъ, между которыми два изъ Королевской гвардіи. (G. C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 3-го Марта.

Вчера занимался Король съ Морскимъ Министромъ и вечеромъ принялъ Прусскаго Посланника, Турецкаго Посла, Маркиза *Селонвилля* и *Г-на Ларошефуко*.

— Въ департаментѣ Иностранныхъ дѣлъ, говорятъ, навѣрное извѣстно, что Виконтъ *Румини* назначенъ Посланникомъ въ Неаполь и Баронъ *Биллингъ*, прежній Секретарь посольства, Посланникомъ къ одному Нѣмецкому двору. Баронъ *Варантъ*, какъ слышно, рѣшительно назначенъ преемникомъ Генерала *Себастьяни* въ Лондонѣ.

— Академія Надписей во вчерашнемъ засѣданіи опредѣлила выбить медаль въ память покойнаго *Сильвестра де Саси*.

— Съ нетерпѣливостію ожидаютъ появленія записокъ *Г-жи Дюдеванъ* (Жоржа Санда), которыя написаны совершенно въ духѣ записокъ *Руссо* и съ такою же свободою.

— *Видокъ* взятъ на поруки. Полагаютъ, что свидѣствіе по его процессу, еще продлится нѣсколько мѣсяцевъ. — Вчера арестованъ медицинскій студентъ по имени *Форестъ*, по подозрѣнію въ участіи въ заговорѣ противу Правительства. Онъ также кажется замѣшанъ по дѣлу *Гюбера*.

— Вчерашній номеръ журнала *la Mode* на почтѣ и въ редакціи задержанъ.

— Въ окрестности Марселя 20-го Февраля многія миндальныя деревья уже покрыты были цвѣтомъ.

— *Messenger* увѣдомля о прибытіи Посланника Герцога *Бордосскаго* въ главную квартиру *Донъ-Карлоса*, присовокупляетъ, что по сказанію однихъ, это можетъ быть Генер. *Клуэ*, а по другимъ Маршалъ *Бурмонъ*, которому вѣрена будетъ команда значительнаго корпуса, чтобы попытаться подойти къ столицѣ.

— Въ письмѣ изъ Алжира отъ 23 ч. пр. м. увѣдомляютъ: „Бенъ-Арахъ, первый Министръ *Абдель-Кадера*, прибылъ въ Алжиръ. Онъ отправленъ съ порученіемъ Эмира къ Генералъ-Губернатору, и имѣлъ уже нѣсколько совѣщаній съ Маршаломъ *Валле*. По исполненіи своей миссіи Бенъ-Арахъ отплыть во Францію и будетъ свидѣтелемъ въ процессѣ Генерала *Броссара*. Равно мы узнали, что Бенъ-Аисса, почитаемый первымъ Министромъ *Ахметъ-Бей*, прибылъ въ Бону.“

— Пишутъ изъ Тулона отъ 1-го ч.: „Вчера получены здѣсь весьма нужныя депеши къ Контръ-Адмиралу *Галлуа*, командующему морскими силами въ Левантѣ. Бригъ *la Surprise* тотчасъ отплылъ въ море; онъ попеременно зайдетъ въ Мило, Аэныи и Смирну. Кажется, что Кабинеты Англійскій и Французскій, сдѣлали Королю *Оттону* представленія, и все заставляютъ надѣяться, что въ Греціи учрежденъ будетъ новый порядокъ дѣлъ.“

— Письма изъ главной квартиры *Донъ-Карлоса* увѣдомляютъ, что вскорѣ во внутрь Испаніи отправится новая экспедиція. (A.P.S.Z.)

ВІАДОМОСЦІ ЗАГРАНИЧНЕ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 4-го Марта.

Сподиравая сѣ ту прыбываюаа Крала Ханноверскага, котарему ма тараваршыць Яанарал *Linsingen*; яст такжэ сподираваны Хіагжэ Лукіезкі з Дрезна і Пасл Белгіцкі Пан *Lehon* *). Тен оспатні ма падобна злечаніе заврзеч уклады, рэгулуржце стосункі handlowe мідзды Prussami а Белгіа.

— Тудейшы Сад Глównы, осадзіл на шмлерц прэзлб óспаніу падданых Прускіх, о зброднлг стану абвінавчаных. Мідзды тымі яст двóх Берлінцзкóв. Не вáпня, жэ Крól, ідáц за звыктым пòпэдэм серца свэгá, звóлні суравосц кáры Садóвэг.

— Oddział artylleryzystów, przeznaczonych do Turcyi na instruktorów, składać się będzie z jednego Oficera, którym jest Pan *Kuczłowski*, Porucznik Artylleryi konnej, tudzież ze czterech podoficerów, między którymi dwóch z gwardyi Królewskiej. (G.C.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 3-го Марта.

Вчэрар праравóвал Крól з Мінларем Марынаркля вчэрарем праравóвал Пóсла Прускага, Пóсла Турецкага, Маргарбягò *Семонвилля* і *P. Larochevoucauld*.

— W wydziale Spraw Zewnętrznych z pewnością miano wiedzieć, że Vice-Hrabia *Rumigny*, mianowany został Posłem w Neapolu, a Baron *Billing*, dawniej pierwszy Sekretarz poselstwa, Posłem przy jednym z Niemieckich dworów. Baron *Barante*, został ostatecznie mianowany następcą Jenerała *Sebastiani* w Londynie.

— Akademia napisów na wczorajszym swém posiedzeniu postanowiła wybić medal na pamiątkę zmarłego *P. Silvestre de Sacy*.

— Z wielkiem natężeniem oczekują ukazania się pamiętników *Paui Dudevant* (Jerzego Sand), które miały być zupełnie w takim duchu i z taką wolnością napisane, jak pamiętniki *Rousseau*.

— *Vidocq* na porękę uwolniony został; rozumieją, że śledztwo w jego procesie potrwa jeszcze kilka miesięcy. — Wczora aresztowany został student medycyny, nazwiskiem *Forestier*, jako podejrzany o uczestnictwo w spisku przeciwko Rządowi. Również zdaje się on być zamieszany w sprawie *Huberta*.

— Wczorajszy numer dziennika *la Mode* na poczekaniu i w redakcyi tego pisma zatrzymany został.

— W okolicach Marsylii 20 Lutego, wiele drzew miodłowych okrytych już było kwiatami.

— *Messenger*, donosząc o przybyciu posłannika *Xiccia Bordeaux* do głównej kwatery *Don Carlosa*, dodaje, że podług jednych jest to Jenerał *Clouet*, a podług innych Marszałek *Bourmont*, któremu ma być powierzone dowództwo znaczniejszego korpusu, ażeby z nim przesięgnąć pochod na stolicę.

— W liście z Algieru pod d. 23 s. m. czytamy: „Ben-Arach, pierwszy Minister *Abdel-Kadera*, przybył do Algieru. Wysłany on został z poleceniem Emira do Gubernatora Jenerałnego, i miał już kilka usad z Marszałkiem *Valée*. Po dopełnieniu swej misyi Ben-Arach odplynie do Francyi, ażeby być świadkiem w procesie Jenerała *Brossard*. Dowiadujemy się również, że Ben-Aissa, uważany za pierwszego Ministra *Achmed-Beja* przybył do Bony.“

— Donoszą z Tuluonu pod d. 1: „Wczora przybyły tu bardzo pilne depesze do Kontr-Admirala *Gallois*, dowodzącego morską potęgą w Lewancie. Bryg *la Surprise*, natychmiast wyszedł pod żagle; zajdzie on kolejno do Mило, Aten i Sмирны. Zdaje się, że gabinety Angielski i Francuzki, uczyniły Królowi *Оттонowi* przelózenia, i że wszystko każe się spodziewać, że w Grecyi wkrótce nastąpi nowy porządek rzeczy.“

— Listy z głównej kwatery *Don Carlosa* donoszą, że wkrótce nowa wyprawa uda się do wnętrza Hiszpanii. (A.P.S.Z.)

*) По новейшимъ извѣстіямъ онъ уже прибылъ.

*) Podług najnowszych wiadomości P. Lehon już tam przybył.

А н г л и я.

Лондонъ, 3-го Марта.

Герцогъ Кембриджскій 30-го ч. с. м. намѣренъ дать большое пиришество кабинетнымъ Министрамъ и всему дипломатическому корпусу.

— Носится слухъ, что здѣсь производится дипломатическія интриги, чтобы Торіевъ опять поставить у короны, такъ какъ настоящее время, когда партія въ Нижней Палатѣ держатъ почти равновѣсіе, кажется особенно благоприятствуетъ сему, но *Courrier* почитаетъ это совершенно невѣроятнымъ; этотъ журналъ полагаетъ, что дѣло особенно состоитъ въ томъ, чтобы Лорда Пальмерстона смѣнить Герцогомъ Веллингтономъ или Графомъ Эбердиномъ.

— Работы въ Тунелѣ подъ Темзою значительно подвигаются впередъ. Съ послѣдняго прорыва воды, Тунель выдѣланъ на 14 фут. въ длину, и если съ такимъ успѣхомъ работы будутъ производиться еще и въ нынѣшнее лѣто, то должно ожидать немедленнаго оконченія тунели.

— *Court Journal* замѣчаетъ: „Молодой дворянинъ, который, еслибъ настоящая Англійская Королевская Фамилія погасла, имѣлъ бы первое право на престолъ, есть четырнадцатилѣтній Лордъ Темплъ. Бабка его, покойная Герцогиня Букингамъ-Чандосская, происходитъ отъ старшей дочери Фердинанда, пятаго Графа Дерби, кою мать Маргарита, была единственною дочерью Графини Кумберландской, Елеоноры.“

— Глубокой снѣгъ все еще препятствуетъ сообщеніямъ въ многихъ частяхъ Англій и Шотландіи. Особенно это встрѣчается въ сѣверныхъ и западныхъ Графствахъ Англій. Въ западныхъ частяхъ дороги такъ размокли, что почтовые экипажи вѣрзываются по самую ось.

— Сегодня получены новѣйшія извѣстія изъ Канады, которыя изъ Торонто доходятъ до 2 а изъ Монреаля до 3 Февраля. Въ Верхней Канадѣ господствовало совершенное спокойствіе. Границы такъ безопасны, что Генералъ Скоттъ освободилъ милицію отъ дальнѣйшей службы, полагая три компаніи регулярнаго войска достаточными для удержанія нейтралитета. Около 200 бѣжавшихъ инсургентовъ изъ *Navy-Island*, пробыли 1-го Февраля въ Клевеландъ и не знали куда обратиться, другіе отъ истощенія лежатъ на дорогахъ въ жалкомъ состояніи. Извѣстія изъ Монреаля не такъ удовлетворительны. По тамошнему ультра-торійскому журналу *Herald* отъ 3 Февраля, въ Акадійскомъ Графствѣ ожидали отъ Канадійцевъ новыхъ безпорядковъ. Около двухъ сотъ Французскихъ Канадійцевъ въ направленіи Наньервилля и Одельтона перешли границы, чтобы присоединиться къ Генералу Коте. Значительныя силы отправлены изъ Монреаля въ Наньервилль, чтобы воспрепятствовать движеніямъ матежниковъ. Въ Лондонскомъ округѣ все было спокойно. (A.P.S.Z.)

ШВЕЦІЯ И НОРВЕГІЯ.

Стокгольмъ, 24-го Февраля.

По извѣстіямъ изъ Вексёо городъ сей сдѣлался добычею большаго пожара. Больше двухъ третей частей онаго а даже знатнѣйшія зданія совершенно сгорѣли. Правительство издадо распоряженія для доставленія погорѣлымъ помощи.

— Изъ Смаландіи уведомляютъ, что по причинѣ суровой зимы, подвозъ хлѣба изъ-за границы съ котораго времени совершенно остановленъ. Тоннъ ржи стоитъ уже 20, картофеля 8, овса 12, ячменя 15 рейхсталъ; на мельницахъ мельютъ уже (на хлѣбъ) солому и кости, и благодарятъ Богу что и это имѣть могутъ!, особенно, что въ Швеціи въ три послѣдніе года былъ только мѣстами, а въ нынѣшнемъ общій неурожай.

— Превіи Посланникъ въ Лондонѣ Баронъ Штиернелъ прибылъ изъ своего помѣстья въ городъ и по сему говорить, что ему будетъ ввѣрено Министерствомъ иностранныхъ дѣлъ. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 17-го Февраля.

Папа, третьяго дня имѣлъ открытую Консисторію, и Кардиналы въ первый разъ явились въ это высокое собраніе и получили Кардинальскія шляпы. Потомъ была тайная Консисторія; по установленному обычаю Папа затворилъ уста введеннымъ эминентамъ и прежде нежели собравшіеся Кардиналы были отпущены, Папа открылъ имъ уста и этою церемоніею новые Кардиналы получили мѣсто и голосъ въ священнои коллегіи. Его Святѣйшество потомъ благоволило имъ даровать сѣдующій титулъ: Кардиналъ *Mai* Св. Анастїи, Кардиналъ *Orioli* Св. Марїи sopra Минерва, Кардиналъ

А н г л и я.

Лондонъ, дня 3-го Марта.

Хіаже Cambridge d. 30 ter. m. ma dadz wielką ucztę dla Ministrów gabinetowych i całego korpusu dyplomatycznego.

— Pogłoskę, że się odbywają intrygi dyplomatyczne, ażeby Torysów znowu postawić ustęru, gdyż obecny czas, kiedy stronnictwa w Izbie Niższej trzymają równowagę; właśnie zdaje się temu najwięcej sprzyjać, *Courrier* uważa nie zupełnie za bezzasadną; dziennik ten rozumie, że najwięcej o to chodzi, ażeby na miejsce Lorda Palmerstona wprowadzić Xięcia Wellingtona albo Hrabiego Aberdeen.

— Roboty około Tunelu pod Tamizą, szybko postępują. Od ostatniego wpadnięcia wody do Tunelu, przedłużono go już na 14 stop, i jeśli roboty w takim stosunku potrwać jeszcze przez tegoroczne lato, tedy w krótkim czasie oczekiwać możemy całkowitego ukończenia tunelu.

— *Court-Journal* postrzega: „Młody szlachcic, który, jeśliby terażniejsza Angielska Królewska rodzina wygasła, miałby pierwsze prawo do tronu, jest młodzieniec mający teraz czternaście lat, Lord Temple. Babka jego, zmarła Xiężna Buckingham-Chandos, pochodzi ze starszej córki Ferdinanda, piątego Hrabiego Derby, którego matka Małgorzata, była jedyną córką Hrabiny Cumberland, Eleonory.“

— Głębokie śniegi ciągle jeszcze tamują komunikacyą w wielu częściach Anglii i Szkocyi. Osobliwie czuć się daje w północnych i zachodnich Hrabstwach Anglii. W zachodnich częściach drogi tak są rozmożone, że powozy pocztowe grzęzną po osie.

— Z Kanady otrzymano dzisiaj nówsze wiadomości, dochodzące z Toronto do d. 2, a z Montréal do 3 Lutego. W wyższej Kanadzie największą panowała spokojność, a granice były tak bezpieczne, że Jenerał Scott, uwolnił milicyą od dalszej służby, uważając trzy kompanie wojsk regularnych dostatecznymi do utrzymania neutralności. Około 200 zbiegłych buntowników z *Navy-Island*, przybyło d. 1 Lutego do Cleveland, niewiedząc dokąd się udać; inni ze znużenia leżeli na drogach w najsmutniejszym stanie. Wiadomości z Montréalu niezupełnie są zaspakajającemi. Podług tamecznego ultra-torysowskiego dziennika *Herald* pod d. 3 Lutego, w Hrabstwie Acadia spodziewano się nowych rozruchów. Około dwóchset Kanadyjczyków Francuzkich przeszło granice w kierunku Napierville i Odelltown, dla przyłączenia się do Jenerała Cote, dla tego więc, znaczne siły wysłane zostały z Montréalu do Napierville, dla przeszkodzenia poruszeń buntowników. W okręgu Londyńskim wszystko było spokojnie. (A.P.S.Z.)

SZWECYA I NORWEGIA.

Sztokholm, 24-го Lutego.

Podług wiadomości z Wexiö, miasto to stało się zdobyczą wielkiego pożaru. Więcej dwóch trzecich części jego, a nawet najznakomitsze budowy, całkiem spłonęły. Rząd wydał już rozporządzenia, dla okazania pogorzelcom pomocy.

— Ze Smalandyi donoszą, że z przyczyny ostrej zimy, dowoz zboża za granicy całkiem został zatamowany. Beczka żyta kosztuje już 20, kartofli 8, owsa 12, jęczmienia 15 taler., we młynach mielią już słomę i kości (na chleb); i że jeszcze to mieć mogą, dziękują Bogu! od trzech lat bowiem ostatnich w Szwecyi był tylko miejscami nieurodzaj, a w tym roku powszechny.

— Dawniejszy Poseł w Londynie, Baron Stierneld, ze swoich posiadłości przybył do miasta, co poczytują w związku z pogłoską, że powierzone mu będzie Ministerjum Spraw Zewnętrznych. (A.P.S.Z.)

W ł o s n y.

Rzym, 17 Lutego.

Zawczora Papież znajdował się na publicznym Konsystorzu, na którym nowi Kardynałowie po raz pierwszy w tém wysokim zgromadzeniu ukazali się i otrzymali kapelusze Kardynałskie. Wraz potem odbył się tajny konsystorz, i podług zwyczajnego trybu, Papież zamknął wprowadzonym eminencom usta i nim wszyscy Kardynałowie rozpuszczeni byli, otworzył im je znowu; przez tę ceremonią nowi Kardynałowie, otrzymali miejsce i głos w Świętym Kollegium. Jego Świątobliwość raczył dalej przydać następujące tytuły: Kardynał *Mai* od Św. Anastazyi, Kardynał *Orioli* od Św. Maryi sopra Minerva, Kardynał *Mezzofonti* od Św.

Меццофанти Св. Онуфрїа, Кардиналь *Фальконіери-Меллини* Св. Марцелла, Кардиналь *Чіакки* Св. Анжели въ Песчерин и Кардиналь *Уголини* Св. Джорджіо въ Белабро. Папа каждому вручил кардинальское кольцо. Она удостоены также чрез Статсъ Секретаря Кардинала многихъ должностей въ различныхъ собраніяхъ. (*A.P.S.Z.*)

ИСПАНІЯ

Мадридъ, 17 го Февраля.

Въ Сенатъ случилось вчера необыкновенное происшествіе. Было прочитано и передано уполномоченной комиссіей слѣдующее предложеніе: „Къ Сенату. Какъ урожденный Сенаторъ по 20 статьѣ обнаруженной 18 Іюня 1837 года Конституціи Государства, прилагаю къ тому документъ, что во мнѣ находится все условія требуемыя закономъ; какъ скоро будетъ по сему сдѣлано заключеніе, долженъ быть назначенъ день, въ который бы я могъ явиться для принятія присяги. Инфантъ Испаніи *Франциско де Пауло Антонио*“ Хотя 20 статья Конституціи опредѣляетъ, что сыновья Короля и ближайшаго наследника престола достигнувъ 25-лѣтняго возраста, дѣлаются Сенаторами, но должна ли эта статья имѣть обратную силу на сына Карла IV? — *Eco del Comercio* сегодня опять съ жестокостію нападаетъ на все соглашенія съ Карлистами. „Почитать это возможнымъ, есть безуміе; предлагать такое средство, не предвидя исполненія, есть низость.“ Жур. *España* теперь видитъ, что бракъ Королевы *Изабеллы* съ сыномъ *Донъ Карлоса* невозможенъ. Война идетъ собственно не за наследство, но за принципъ, и должно отдѣлать вопросъ о династіи отъ спора за Бискайскія провинціи; послѣдній можно кончить примиреніемъ.

18-го Февраля.

Сегодня ходитъ здѣсь по рукамъ длинная прокламація, которую *Кабрера*, какъ Президентъ Совѣта въ Валенціи, издалъ къ своимъ войскамъ и въ которой онъ указываетъ на несогласія происшедшія между либералами въ Мадридѣ и въ то же время объявляетъ, что между *Донъ-Карлосомъ* и его противниками никогда не будетъ согласія. Но весьма сомнѣваются въ подлинности этой прокламаціи.

— По письму изъ Мадрита отъ 18 Февраля сообщенному въ *Quotidienne*, 500 Офицеровъ и Уатеръ-офицеровъ оставили Мадридъ отираваясь къ резервной арміи въ Андалузю, на нихъ напали близъ *Деспенперросъ* герилласы подъ начальствомъ *Корницера* и совершенно разбили ихъ. 150 изъ нихъ, говорятъ, пали на мѣстѣ.

24-го Февраля.

Королева произвела Бригадира *Флинтера* въ Генераль-Маіора и Полковниковъ *Вентура*, *Парса* и *Квинтано* въ Бригадиры. Первый съ взятыми въ сраженіи при Ибенесъ оружіемъ, лошадьми и амунициею возвратился въ Толедо и съ радостью принять начальствомъ и жителями.

— Здѣшнія журналы содержатъ рапортъ Генерала *Латре* изъ *Виллагуэва де Мена* отъ 19 Февраля, въ которомъ уведомляетъ онъ, что въ тотъ день Карлисты въ Менской долинѣ совершенно имъ разбиты, 168 чел. попались въ плѣнъ, между которыми одинъ Командиръ и восемь Офицеровъ. Между убитыми находилось шесть Офицеровъ, одинъ Англійскій хирургъ и членъ Кастильской юнты.

— Здѣшнія темницы наполнены Карлистами; въ одной находится 481 заключенныхъ, между которыми 69 женщинъ.

— Въ *Quotidienne* уведомляетъ изъ Мадрита отъ 24 Февраля: „*Базиліо Гарсія* приблизившись къ городу Мурціи, обратился на сѣверъ сего Королевства и вступилъ въ *Посогондо* съ 6,000 чел. пѣхоты и 700 чел. конницы. *Таллада* съ 2,500 чел. осадилъ *Вентануэва* и образуетъ аріергардъ. Полагаютъ, что *Гарсія* хочетъ овладѣть городами *Шинчилла* и *Альбасета*. Цѣлая компанія карабинеровъ, образующая *Геланскій* гарнизонъ, со всеми Офицерами перешла къ Карлистамъ.“

Барселона, 19-го Февраля.

Здѣшній жур. *Guardia Nacional* уведомляетъ, что движенія войскъ Барона *Меера*, произвели между Карлистами большіе беспорядки. Многие знатные Карлисты, между которыми также будто находится агентъ Герцога *Бордоскаго*, оставили Бергу и искали убѣжища въ окрестностяхъ Бага.

— Французскіе журналы сообщаютъ письмо изъ Мадрита отъ 20 Февраля по коему, корпусъ, разбитый Генераломъ *Флинтеромъ*, весь состоялъ изъ рекрутъ, и они при первомъ выстрѣлѣ бѣжали, а между тѣмъ *Базиліо Гарсія* съ главнымъ корпусомъ спокойно стоялъ въ *Сьерра де Касорла*. (*A.P.S.Z.*)

Омфрего, Кардиналь *Falconieri Mellini* од Св. Марцеллего, Кардиналь *Ciacchi* од Св. Анжіа въ Песчеріа и Кардиналь *Ugolini* од Св. Јерzego въ Белабро. Potém Papięz wręczył im Kardynałskie pierścienie, oprócz tego na wniosek Kardynała Sekretarza Stanu, zostali zaszczyconі urzędami przy różnych Kongregacyach. (*A.P.S.Z.*)

HISPANIA.

Мадридъ, 17 Lutego.

W Senacie zdarzył się wczora zatrważający wypadek. Przeczytano bowiem następujące podanie i przesłano je do Komisji pełnomocnych: „Do Senatu. Jako urodzony Senator, na mocy artykułu 20, na dniu 18 Czerwca 1837 ogłoszonej Konstytucji Monarchii, przyłączam akt, którym udowodniam, że posiadam wszystkie wymagane przez prawa warunki; skoro tylko uczynioném będzie postanowienie, oznajmiony ma być mi dzień, w którym stawić się powinienem dla wykonania przysięgi. Infant Hiszpanii, *Francisco de Paula Antonio*“ Art. 20 Konstytucji stanowi wprawdzie, że synowie Króla i najbliższego Następcy tronu, jeśli mają 25 lat wieku, powinni być Senatorami, lecz jeżeli ten artykuł może mieć moc wsteczną na syna Karola IV-go? — *Eco del Comercio*, znowu dzisiaj najzwzięciej powstaje przeciwko wszelkiej ugodzie z Karolistami. „Rozumieć, że to bydzby mogło: jest szalenstwem; przełożyć taki środek, nie mając go za podobny do wykonania: jest największą niegodziwością“ Dziś *España* donosi dzisiaj, że związek Królowej *Isabelli* i synem *Don-Carlosa*, jest niepodobnym. Wojna właściwie nie jest wojną o następstwo, lecz o principia i pytanie dynastyczne potrzeba odłączyć od sporu prowincyj Biskajskich względem swych *Fuenos*; ostatni da się ułatwić przez ugodę.

Dnia 18.

Krąży tu dopiero odezwa, którą *Kabrera*, jako Prezydent Junty Walencyjskiej, miał wydać do żołnierzy swego wojska, i w której zwraca uwagę na niezgodę, która wybuchnęła pomiędzy liberalistami w Madrycie, i razem oświadcza, że między *Don-Carlosem*, a jego przeciwnikami, nie może być zawartą ugoda. Jednak autentyczność tego aktu bardzo jest wątpliwą.

— Podług listu z Madrytu pod dniem 18 Lutego umieszczonego w *Quotidienne*, około 500 Oficerów i podoficerów Gwardyi, którzy opuścili Madryt, udając się do wojska odwodowego w Andaluzyi, napadnięci zostali pod *Despenaperros* przez guerillasow pod wodzą *Cornicero*, i zupełnie pobici. 150 z nich miało polez na placu.

Dnia 24.

Królowa mianowała Brygadyera *Flinter* Jenerał-Majorem, a Podkowników *Ventura*, *Parso* i *Quintano* Brygadyerami. Pierwszy z bronią, końmi i amunicyą, wziętymi w bitwie pod *Ibenes*, powrócił do *Toledo* i przez władze oraz mieszkańców tego miasta z wielką radością przyjęty został.

— Dzienniki tutejsze zawierają rapport Jenerała *Latre* z *Villaqueva de Mena* pod 19 Lutego, w którym on donosi, iż tego dnia całk em pobit Karolistów na dolinie *Mena* i 168 ludzi wziął w niewolę, pomiędzy któremi jednego dowódcę i ośmiu Oficerów. Pomiedzy zabitymi było sześciu Oficerów, jeden Angielski chirurg i jeden członek Junty Kastyljskiej.

— Tutejsze więzienia napełnione są Karolistami: w jednym z nich znajduje się 481 jeńców, pomiedzy którymi 69 kobiet.

— *Quotidienne* donosi z Madrytu pod 24 Lutego: „*Bazilio Garcia*, zbliżywszy się ku miastu *Murcyi*, zwrócił się na północ tego Królestwa, i w 6000 piechoty i 700 jazdy wtargnął do *Pozohondo*. *Tallada* we 2,500 ludzi oblega *Ventanueva* i tworzy straż tylną. Rozumieją, że *Bazilio Garcia* chce zająć miasto *Chinchilla* i *Albacete*. Cała kompania Karabinierów, tworząca załogę *Hellina*, ze wszystkimi Oficerami przeszła do Karolistów.“

Barcellona, 19 go Lutego.

Tutejszy dziennik *Guardia Nacional* donosi, że poruszenia wojsk Barona *Meer*, sprawiły wielki nieład pomiedzy Karolistami. Wielu znakomitych Karolistów, pomiedzy którymi znajdować się także miał agent *Xicęia Bordeaux*, opuścili *Berga* i szukali schronienia w okolicach *Baga*.

— Dzienniki Francuzkie udzielają list z Madrytu pod 20 Lutego, podług którego Korpus Karolistowski pobity przez Jenerała *Flinter*, cały składać się miał z rekrutów, którzy za pierwszym wystrzałem uciekli, a témczasem *Bazilio Garcia* z głównym Korpusem stał spokojny w *Sierra de Cazorla*. (*A.P.S.Z.*)